

โคเออร์ช่วยเหลือผู้ประสบอัคคีภัยครั้งร้ายแรงที่ศูนย์อุ้มเปี้ยม!

พื้นที่พักพิง ฯ บ้านอุ้มเปี้ยม ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอพบพระ จังหวัดตาก ได้เกิดไฟไหม้ขึ้นถึง 4 ครั้งในระหว่างเดือนมกราคม – ต้นมีนาคมที่ผ่านมา โดยครั้งที่สาม เป็นครั้งที่ร้ายแรงที่สุด เกิดขึ้นราวเที่ยงวันของวันพฤหัสบดีที่ 23 กุมภาพันธ์ ภายในเวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมงเพลิงได้ลุกลามกินเนื้อที่ 5 หมู่ หรือประมาณหนึ่งในสามของพื้นที่ ฯ แล้ว ทำให้ผู้ลี้ภัยจำนวน 566 ครอบครัว (2,830 คน) ไร้ที่อยู่อาศัย และอีก 350 – 400 ครัวเรือนที่พากันรื้อหลังคาตอตั้งหรือจากลงมาเพื่อกันไฟลามต้องไร้ที่อยู่ชั่วคราว จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัย อาหารและสิ่งของบรรเทาทุกข์โดยด่วน เป็นที่โชคร้ายที่ไม่มีผู้เสียชีวิตในอัคคีภัยครั้งใหญ่นี้

โคเออร์สำรวจพบว่าในจำนวนผู้ประสบอัคคีภัยทั้งหมด มีผู้ด้อยโอกาสที่ไร้ที่อยู่อาศัย จำนวนทั้งสิ้น 131 คน (เด็ก 63 คน และผู้ใหญ่ 68 คน) ส่วนอีก 57 คน (เด็ก 20 คนและผู้ใหญ่ 37 คน) นั้นที่ไร้ที่อยู่ชั่วคราว (เนื่องจากหลังคาเสียหาย) นอกจากนี้ ยังมีผู้ประสบภัย อีก 4 คนที่เป็นเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ภาคชุมชนของโคเออร์ในพื้นที่พักพิง ฯ แห่งนี้ ได้รับการช่วยเหลือและได้พักพิงชั่วคราวที่ศูนย์สังคมสงเคราะห์ของโคเออร์

ทันทีที่เกิดเพลิงไหม้ บุคลากรโคเออร์ 2 คนกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ได้โทรศัพท์แจ้งเหตุไปยังสำนักงานโคเออร์แม่สอด ทีมปฏิบัติงานได้รับการจัดตั้งขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อนำอาหาร น้ำดื่ม เสื้อผ้า ผ้าห่ม และหน้ากากป้องกันควันไฟจำนวน 2 คันรถบรรทุกเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยอย่างไม่รอช้า โคเออร์และทีบีพีซีเป็นสองหน่วยงานแรกที่สามารรถเข้าถึงผู้ประสบภัยอย่างทันท่วงที

จากนั้น มีการตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์ฉุกเฉินเพื่อประสานงานด้านจัดส่งอาหาร เครื่องใช้ บริการที่พักอาศัย สุขภาพอนามัย น้ำดื่มและสุขภาพ การดูแลเด็ก และการศึกษา โดยโคเออร์ได้รับมอบหมายให้นำทีมจัดส่งเครื่องใช้ประจำวัน ร่วมกับหน่วยงาน ADRA เจ้าหน้าที่โคเออร์ทกคนทุ่มเทแรงกายใจเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานส่งความช่วยเหลือสิ่งของบรรเทาทุกข์ถึงมือผู้ประสบภัยที่กำลังเดือดร้อนอย่างรวดเร็วที่สุด และประสานกับทุกหน่วยงานอย่างใกล้ชิด

เหตุการณ์เพลิงไหม้ครั้งใหญ่ที่อุ้มเปี้ยมนี้ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่ดูแลพื้นที่พักพิง ฯ ทั้งสามแห่ง (แม่หละ อุ้มเปี้ยม และนุโพ) ต้องออกกฎคุมเข้ม ให้พื้นที่พักพิงฯต่าง ๆ เตรียมน้ำ และ กระจกบทรายไว้ทุกบ้าน เพื่อป้องกันหากเกิดไฟไหม้ขึ้นอีก

อัคคีภัยครั้งร้ายแรงที่สุดของพื้นที่พักพิง ฯ บ้านคุ้มเปี่ยม เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2555 เพียงไม่กี่นาที ด้วยอากาศที่ร้อนและแห้งแล้ง ทำให้เปลวไฟลุกลามอย่างรวดเร็ว กินเนื้อที่กว้างใหญ่ การควบคุมเพลิงทำได้ยาก เนื่องจากที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่สร้างด้วยไม้ไผ่และมุงหลังคาด้วยใบไม้หรือตองติง

เมื่อเพลิงมอด บ้านเรือนเกือบพันหลัง กลายเป็นเถ้าถ่าน

ผู้ประสบภัยที่ไร้บ้าน จำเป็นต้องอาศัยอยู่ในเพิงที่สร้างขึ้นชั่วคราว

บ้านเรือนที่เคยเรียงรายสองข้างถนนกลายเป็นเถ้าถ่าน

สภาพเพิงพักของผู้ประสบภัย

โคเออร์เริ่มเข้าไปสำรวจความเดือดร้อน ประเมินความต้องการของผู้ประสบภัย พื้นที่ที่สามารถเข้าไปในบริเวณไฟไหม้ได้ แผนปฏิบัติงานเริ่มขึ้นทันทีที่เข้าถึงพื้นที่ได้ ขณะที่ควันไฟยังลอยอ้อยอิ่งไม่ทันจางหายไปจากบริเวณ

ลำเลียงน้ำดื่มบรรจขวด เพื่อบรรเทา
ทุกข์ผู้ประสบภัยอย่างเร่งด่วน

ประชุมเรื่องช่วยเหลือผู้ประสบภัย

เตรียมแจกจ่ายเครื่องบรรเทาทุกข์

โคเออร์มอบของใช้ประจำวันแก่ผู้ประสบภัยผ่านหน่วยราชการในพื้นที่ ฯ

รถโคเออร์นำสิ่งของบรรเทาทุกข์มายังพื้นที่
หลังอัคคีภัย

เจ้าหน้าที่โคเออร์เยี่ยมผู้ประสบภัย

ผู้ประสบภัยรอรับสิ่งของบรรเทาทุกข์

ทำการติดต่อประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การบรรเทาทุกข์อย่างรวดเร็วที่สุด